ଚାଳିଶତମ ପଦର ଲୁକ୍କାୟିତ ଇତିହାସ - ସଂଖ୍ୟା ତେତିଶ

ଯିହିଜିକଲ ସଂଖ୍ୟା ଚଉଦ

Jeff Pippenger
2026-10-27

ଆଦି ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ କୟିନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀକୁ ଶେଥଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ସହ ତୁଳନା କରି ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି।

ଉତ୍ତମ ଲେମକ ଓ ମନ୍ଦ ଲେମକ

ଏହି ଦୁଇ ବଂଶଧାରା ବିନଷ୍ଟ ଓ ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବୈପରୀତ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ବଂଶଧାରାର କେତେକ ବଂଶଧର ପରସ୍ପର ବିପରୀତ ଏହି ବଂଶଧାରାଦ୍ୱୟର ସମାନ୍ତରାଳ 'ବଂଶଧର-ପ୍ରତୀକ'ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। କୟିନ ଏପରି ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁତାପ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ନିଜ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଶୋକ କରନ୍ତି।

> ଆଉ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରିଅଛ? ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତାର ରକ୍ତର ସ୍ୱର ଭୂମିରୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଡାକ ପକାଉଅଛି। ଆଉ ଯେଉଁ ଭୂମି ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତାର ରକ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମୁଖ ଖୋଲିଅଛି, ଏବେ ସେହି ଭୂମିରୁ ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲ; ତୁମ୍ଭେ ଭୂମି ଚାଷ କଲେ, ତାହା ଏଣିକି ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ପଳାତକ ଓ ଯାଯାବର ହେବ। ତହୁଁ କୟିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲା, ମୋର ଦଣ୍ଡ ମୋର ସହ୍ୟଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ। ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ମୋତେ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛ; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ମୁଁ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିବି; ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ପଳାତକ ଓ ଯାଯାବର ହେବି; ଆଉ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଯେକେହି ମୋତେ ପାଇବ, ସେ ମୋତେ ବଧ କରିବ। ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଏହେତୁ ଯେକେହି କୟିନକୁ ବଧ କରିବ, ତାହାଠାରୁ ସାତଗୁଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଯିବ। ଆଉ କେହି କୟିନକୁ ପାଇ ଯେପରି ତାହାକୁ ବଧ ନ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ଉପରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ରଖିଲେ। ଆଉ କୟିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାରିଯାଇ ଏଦନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଥିବା ନୋଦ ଦେଶରେ ବାସ କଲା। ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୪:୧୦–୧୬।

କୟିନ ଅନୁତାପହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ନିଜର ଦୁଃଖଦ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାକୁ ସେମାନେ ସତ୍କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଆଣିଛନ୍ତି।

> ମାତ୍ର କୟିନକୁ ଓ ତାହାର ଉପହାରକୁ ସେ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ। ଏଣୁ କୟିନ ଅତି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲା, ଆଉ ତାହାର ମୁଖ ବିଷଣ୍ଣ ହେଲା। ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଅଛ? ଆଉ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ କାହିଁକି ବିଷଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି? ତୁମ୍ଭେ ସତ୍କର୍ମ କଲେ କି ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ? ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସତ୍କର୍ମ ନ କଲେ, ପାପ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଶୟନ କରିଅଛି। ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ତାହାର ଅଭିଳାଷ ରହିବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ୪:୫–୭।

ଛଅଟି ମୃତ୍ୟୁ—ତିନୋଟି ଆଲ୍‌ଫା ଓ ତିନୋଟି ଓମେଗା

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ହନୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ଲେମକଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ମଥୂଶେଲହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ ଭାବେ ଏବଂ ନୋହଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲୁ। ଯେଉଁ ଜଳପ୍ଲାବନ ସମୟରେ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଶେଥଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକ ସାତଶହ ସତସ୍ତରି ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ଲେମକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତୀକିତ କରେ, ଯାହାର ଏକ ଦଶମିକ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ (1.5) ମେଷଶାବକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଯିରୂଶାଲମର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା।

> ଆଉ ମୁଁ ଯୋହନ ଦେଖିଲି ଯେ, ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ନୂତନ ଯିରୂଶାଲମ, ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଭୂଷିତା ବଧୂ ପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୧:୨।

ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଓ ଲେମକଙ୍କ ଆଲ୍‌ଫା ମୃତ୍ୟୁଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ଯିରୂଶାଲମର ଓ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ଓମେଗା ମୃତ୍ୟୁଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଜନ୍ ପାଲାଇଓଲୋଗୋସ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା; ତାହାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌ର ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଏକାଦଶ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା। ଲେମକଙ୍କ କାଳରେଖା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାର ଶେଷରେ ପଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ସାତ ଦିନର ଏକ ଅବଧି ରହିଛି। ପୂର୍ବ ରୋମର କାଳରେଖା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ସେହି ମୋଟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଚାରି ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ। ଯିହିଜିକଲଙ୍କ କାଳରେଖା ଦୁଇ ବର୍ଷ ଏବଂ ଏକ ଦଶମିକ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ (1.5), ଉଭୟ ଅବଧିକୁ ଦର୍ଶାଏ। ବାବିଲ ଦ୍ୱାରା ଯିରୂଶାଲମର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯିହିଜିକଲଙ୍କ କାଳରେଖା 6ରୁ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିବା ଯିରୂଶାଲମର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିନାଶ ସହିତ ସମରେଖିତ ହୁଏ। ଯିରୂଶାଲମର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋମୀୟ କାଳରେଖା ଚାରି ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧି ଓ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧି, ଉଭୟକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ସେହି ଚାରୋଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ କାଳରେଖାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିଜ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅବଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା।

ଲେମକ, ଜନ୍ ପାଲାଇଓଲୋଗୋସ୍ ଏବଂ ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏପରି ଏକ ସମୟଖଣ୍ଡର ଆଲ୍‌ଫା ପଥଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ଏକ ଓମେଗା ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହି ତିନୋଟି ରେଖା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଏପରି ଅବରୋଧକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଯାହା ସେଗୁଡ଼ିକର ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିରୂପଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଅନ୍ୟଟି ପଶୁମାନେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ିବା ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଓମେଗା ପ୍ରତିରୂପଟି ନୋହଙ୍କ ଜଳପ୍ଲାବନକୁ ଯିରୂଶାଲମର ବିନାଶ ଏବଂ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକର ବିନାଶ ସହିତ ସମରେଖିତ କରେ। ତିନୋଟିଯାକ ଓମେଗା ପ୍ରତୀକ ଶୀଘ୍ର ଆସିବାକୁ ଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଏ।

ଅବଶ୍ୟ, ନୋହଙ୍କ ଜାହାଜର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କୌଣସି ଅବରୋଧ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ ସମ୍ଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଢାଲୁ ପଥ ରହିଥିବ। ଯଦି ବୋଝେଇ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ସେହି ଢାଲୁ ପଥକୁ ଅବରୋଧ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ଢାଲୁ ପଥର ପ୍ରତିରୂପ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ମୃତ୍ୟୁର ତିନୋଟିଯାକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ଅବରୋଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ୬୬ରୁ ୭୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୂଶାଲମର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋମୀୟ କାଳରେଖାରେ, ୬୬ ମସିହାରେ ସେଷ୍ଟିୟସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅବରୋଧ ଏବଂ ୭୦ ମସିହାରେ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବରୋଧ ହୋଇଥିଲା।

ଚାରି ବର୍ଷ

୧୪୫୩ ମସିହାରେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌ର ଅବରୋଧ ସହିତ ଶେଷ ହେଉଥିବା ଚାରି ବର୍ଷ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଇସ୍‌ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ପାଞ୍ଚ ମାସ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚାରିବର୍ଷୀୟ ଅବଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ। "ପାଞ୍ଚ ମାସ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ପ୍ରଥମ ଚାରିବର୍ଷୀୟ ଅବଧି ନିକୋମିଡିଆର ଅବରୋଧ ସମୟରେ ୧୩୩୩ରୁ ୧୩୩୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା। ସେହି ଅବରୋଧ ମଧ୍ୟ ୧୨୯୯ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୨୭ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା। ଯିରୂଶାଲମର ଦୁଇଥର ବିନାଶ, କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌ର ଥରେ ବିନାଶ, ଜଳପ୍ଲାବନ ଓ ନିକୋମିଡିଆର ଅବରୋଧ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୦୦ରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ପାନିଅମ୍‌ର ଅଭିଯାନର ପାଞ୍ଚଟି ସାକ୍ଷୀ, ଯେଉଁ ଅଭିଯାନ ଷଷ୍ଠ ସାକ୍ଷୀ ହେବ, ଏବଂ ଆହୁରି କେତେକ ସାକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି।

ଯିରୂଶାଲମର ଉଭୟ ବିନାଶକୁ ସହଜରେ "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ଭାବରେ ସମରେଖିତ କରାଯାଇପାରେ। ଜଳପ୍ର ଳୟ ଓ ପୂର୍ବ ରୋମର ରେଖାକୁ ଉଭୟରେ ଥିବା ଆଲ୍ ଫା ଓ ଓମେଗା ମୃତ୍ୟୁ ଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ ସମରେଖିତ କରାଯାଏ। ପାନିୟମ୍ ସାମରିକ ଅଭିଯାନକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୫୮୭ ମସିହାର ରେଖା ସହିତ ସମରେଖିତ କରାଯାଏ, କାରଣ ଉଭୟ ଅବରୋଧକାଳ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଲେଖାଏଁ ଅବଧିକୁ ଦର୍ଶାଏ। ପାନିୟମ୍ କୁ ଦାନିୟେଲ ଏକାଦଶ ଅଧ ।ୟର ପଞ୍ଚ ଦଶ ପଦରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯାହା ଷୋଡ଼ଶ ପଦର ପୂର୍ବରେ ରହିଛି; ଷୋଡ଼ଶ ପଦ ଶୀଘ୍ର ଆସିବାକୁ ଥିବା ରବିବାର ଆଇନକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଠିକ୍ ଯେପରି ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୫୮୬ ଓ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ।ବ ୭୦ ମସିହାରେ ଘଟିଥିବା ଯିରୂଶାଲମର ବିନାଶଦ୍ୱ ୟ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲା। ପାନିୟମ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ସୀଦୋନର ଅବରୋଧର ଦୁଇ ବର୍ଷର ଅବଧି

ଏହି ରେଖାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ର ତ୍ୟେ କଟିକୁ ଦାନିୟେଲ ଏକାଦଶ ଅଧ ାୟର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ଅନ୍ତ ର୍ଭୁକ୍ତ କରେ।

ଏକ ଚିହ୍ନ

ଯିରୂଶାଲମର ଉଭୟ ବିନାଶକାଳୀନ ଅବରୋଧର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପଥଚିହ୍ନ ଏକ ଚିହ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରେ; ୬୬ ମସିହାରେ ସେଷ୍ଟିୟସ୍ ଓ ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉଭୟ ଆଲ୍‌ଫା ଚିହ୍ନ ଥିଲେ। ଲେମକ ମଧ ପ୍ରଥମ ପଥଚିହ୍ନ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ, ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ଲେମକ ମଧ ଏକ ଚିହ୍ନ ଅଟନ୍ତି। ତାଙ୍କର ୭୭୭ ବର୍ଷ ବୟସ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ଚିହ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀ ତିନୋଟି ଉପାଦାନକୁ ନେଇ ଗଠିତ: ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଜଣେ ଯାଜକ ଓ ଜଣେ ରାଜା।

> ଆହୁରି ମଧ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ରାମଦିନସକଳ ଦେଲୁ, ଯେପରି ତାହା ଆମ୍ଭ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ହୁଏ, ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭେ ଅଟୁ। ଯିହିଜିକଲ ୨୦:୧୨।

୩୦୦ ବର୍ଷ

ହନୋକ, ଯିଏ ଶେଥଙ୍କ ବଂଶରେ ଆଦମଙ୍କଠାରୁ ସପ୍ତମ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, ୩୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। '୩୦୦' ହେଉଛି ୧୮୪୩ ମସିହାର ଅଗ୍ରଦୂତମାନଙ୍କ ତିନି ଶହ ଚାର୍ଟ, ତଦନୁରୂପ ତିନି ଶହ ମିଲରପନ୍ଥୀ ପ୍ରଚାରକ ଏବଂ ଗିଦିୟୋନଙ୍କ ତିନି ଶହ ସୈନ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ ସେନାଦଳର ମଧ ପ୍ରତୀକ। ହନୋକ, ମିଲରପନ୍ଥୀ ପ୍ରଚାରକମାନେ ଏବଂ ଗିଦିୟୋନଙ୍କ ତିନି ଶହ ସୈନ୍ୟ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଶାମ୍‌ଶୋନ ୩୦୦ଟି କୋକିଶିଆଳି ନେଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିଲେ, ଏହିପରି ସେ ୧୫୦ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଏବଂ ଏକତ୍ର ବନ୍ଧା ହୋଇ ମୋଟ ତିନି ଶହ ହେଉଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲେ।

> ପୁଣି ଶାମ୍‌ଶୋନ୍‌ଯାଇ ତିନି ଶହ କୋକିଶିଆଳି ଧରିଲେ, ଆଉ ମଶାଲ ନେଇ ଲାଞ୍ଜକୁ ଲାଞ୍ଜ ମିଳାଇ ପ୍ରତି ଦୁଇଟି ଲାଞ୍ଜ ମଝିରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମଶାଲ ରଖିଲେ। ପରେ ସେ ମଶାଲଗୁଡ଼ିକରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କ୍ଷେତରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଶସ୍ୟ ମଧକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଆଉ କଟା ଶସ୍ୟର ଗଦା ଓ କ୍ଷେତରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଶସ୍ୟ ସହିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜୀତବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ ପୋଡ଼ିଦେଲେ। ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ବିବରଣ 15:4, 5.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଇସଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପାଞ୍ଚ ମାସ ଅବଧିର ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ "ଅଗ୍ନି" ଓ "ଲାଞ୍ଜୁଡ଼"କୁ ଇସଲାମର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ଆଉ ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଆରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଦେଖିଲି: ଆରୋହୀମାନେ ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣର, ନୀଳମଣିବର୍ଣ୍ଣର ଓ ଗନ୍ଧକବର୍ଣ୍ଣର ବକ୍ଷସ୍ତ୍ରାଣ ପିନ୍ଧିଥିଲେ; ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ସିଂହମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ସଦୃଶ ଥିଲା; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି, ଧୂମ ଓ ଗନ୍ଧକ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା। ଏହି ତିନୋଟି ଦ୍ୱାରା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ଅଗ୍ନି, ଧୂମ ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶ ନିହତ ହେଲେ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଓ ଲାଞ୍ଜରେ ଅଛି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଲାଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକ ସର୍ପ ସଦୃଶ ଥିଲା, ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକର ମସ୍ତକ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆଘାତ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୯:୧୭–୧୯।

ଇସ୍ଲାମର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ଓ ଲାଞ୍ଜୁଡ଼ ଉଭୟରେ ରହିଛି।

> ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବିଛାର ଲାଞ୍ଜୁଡ଼ ପରି ଲାଞ୍ଜୁଡ଼ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲାଞ୍ଜୁଡ଼ରେ ନାହୁଡ଼ ଥିଲା; ଆଉ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ସେମାନଙ୍କର ଥିଲା। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲା, ଯେ କି ଅତଳ ଗହ୍ୱରର ଦୂତ; ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ତାହାର ନାମ ଅବଦ୍ଦୋନ୍, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ୍‌ଭାଷାରେ ତାହାର ନାମ ଅପଲ୍ଲୁୟୋନ୍। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୯:୧୦, ୧୧।

ଇସଲାମର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ଓ ବଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ଓ ଲାଙ୍ଗୁଳ ଉଭୟରେ ରହିଛି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ଓ ଲାଙ୍ଗୁଳରୁ ନିର୍ଗତ ହୁଏ।

> ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ଦିନରେ ଇସ୍ରାଏଲରୁ ମସ୍ତକ ଓ ପୁଚ୍ଛ, ଶାଖା ଓ ନଳତୃଣ ଛେଦନ କରିବେ। ବୟୋବୃଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ମସ୍ତକ; ଆଉ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହିଁ ପୁଚ୍ଛ। କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରନ୍ତି; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଲୋକମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି। ଯିଶାଇୟ ୯:୧୪–୧୬।

ଇସଲାମ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରସ୍ପର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ, କାରଣ ଉଭୟେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଂଶଧାରାରେ "ମସ୍ତକ" ହେଉଛନ୍ତି "ପ୍ରାଚୀନ ଓ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି" ଏବଂ "ଲାଙ୍ଗୁଳ" ହେଉଛନ୍ତି "ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା।" ଇସଲାମ ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ମହମ୍ମଦ। କୁରାନ ସେହି ମିଥ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଇସଲାମର ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ନେତୃତ୍ୱ। ଇସଲାମ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରପରିଚାଳନା କୌଶଳ (ମୁଖ) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୁଏ, ଯାହା କୁରାନର ମିଥ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ (ଲାଙ୍ଗୁଳ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୁଏ। ଶାମ୍‌ଶୋନଙ୍କର ତିନି ଶହ ଶୃଗାଳକୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ଲେଖାଏଁର ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ନି, ଧୂମ ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ଏବଂ ବଧ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ।

ଅଗ୍ନି, ଧୂମ ଓ ଗନ୍ଧକ

ଅଗ୍ନି, ଧୂଆଁ ଓ ଗନ୍ଧକ ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବହନ କରେ। ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷଟି ଅଗ୍ନିର ରୂପବିଶେଷ। "ଗନ୍ଧକ" ଶବ୍ଦର ମୂଳ ଏକ ଦୈବୀ ଜ୍ୟୋତିସ୍ଫୁରଣକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଅଗ୍ନି ଏକ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତୀକ; ଧୂଆଁ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ଗନ୍ଧକ ଏକ ଧାର୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସତ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାର ନକଲି ପ୍ରତିରୂପ। ଲୌହ ବକ୍ଷପଟାକୁ ଅଗ୍ନି, ଜାସିନ୍ଥ ଓ ଗନ୍ଧକ ରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ଏହା ମହାଯାଜକଙ୍କ ବକ୍ଷପଟାର ଏକ ନକଲି ପ୍ରତିରୂପ। ମହାଯାଜକଙ୍କ ବକ୍ଷପଟା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାର ଜଣଙ୍କୁ ବାରଟି ମାନବରୂପୀ ରତ୍ନ ଭାବେ ଦର୍ଶାଏ, ଯେଉଁମାନେ ଉରୀମ୍ ଓ ତୁମ୍ମୀମ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ। ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଜାସିନ୍ଥ ଗାଢ଼ ନୀଳ-କଳା ବା ଅନୁଜ୍ଜ୍ୱଳ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ଥିଲା। ଇସ୍‌ଲାମର ବକ୍ଷପଟାର ଜାସିନ୍ଥ ଇସ୍‌ଲାମର ମୁଖସମୂହ (ରାଷ୍ଟ୍ର) ଓ ଲାଙ୍ଗୁଳସମୂହ (ମଣ୍ଡଳୀ)ରୁ ନିର୍ଗତ ଧୂଆଁ ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖେ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ 300 ବର୍ଷ ଗମନ କରିବା ପରେ ହନୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଯିବା ଘଟଣା 300 ସଂଖ୍ୟାକୁ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚ ମାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି ରଖି, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପାଞ୍ଚ ମାସର ଦୁଇଟି ସମୟକାଳକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୋଡ଼ାଯାଇଛି। ପଞ୍ଚମ ପଦ ଓ ଦଶମ ପଦର ପାଞ୍ଚ ମାସ ଯେ ଏକ ଶହ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଲେଖାଏଁର ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ସମୟକାଳ ଅଟେ, ଏହି ବିଷୟଟି କେବଳ ସମ୍ପ୍ରତି ହିଁ ବୁଝାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ସେହି ସତ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ ହେଲା, ଶାମ୍‌ଶୋନ୍ ଶୃଗାଳମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାନ୍ଧି ଏକ ଶହ ପଚାଶ ଯୋଡ଼ା ଶୃଗାଳ କଲେ।

ଶାମ୍‌ଶୋନଙ୍କ (ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ "ସୂର୍ଯ୍ୟ") ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ, ନୀନିବୀର ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ଚାବି ବ୍ୟବହୃତ ହେବାବେଳେ ଗର୍ତ୍ତରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥିବା "ଧୂଆଁ" ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଇଥିଲା। ମିଲରପନ୍ଥୀମାନେ ଇସ୍‌ଲାମୀୟ ଗର୍ତ୍ତର ଧୂଆଁ ଦ୍ୱାରା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବାକୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟ (ଶାମ୍‌ଶୋନ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବା ରୂପେ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ। ଶାମ୍‌ଶୋନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମରୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇସ୍‌ଲାମ ମଧ୍ୟରେ ଆହୁରି ଅନେକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି।

ଶାମ୍ ଶୋନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ତିନି ସଂଖ୍ୟ ।ଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ—ବିବାହର ଅତିଥିମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ହେଳିକାଟିର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ତିନି ଦିନ ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଶାମ୍ ଶୋନ ତିନି ଜଣ ନାରୀଙ୍କ ସଂସ୍ପ ର୍ଶରେ ଆସନ୍ତି: ତିମ ନାର ତାଙ୍କ ପତ୍ନ 1,

ସେହି ବେଶ୍ୟ । ଓ ଦଲୀଲା। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆମ୍ । ଶାମ୍ ଶୋନଙ୍କ ଉପରେ ତିନି ଥର ଅବତରଣ କରନ୍ତି: ସିଂହ ସହିତ ସାକ୍ଷ ।ତ ସମୟରେ, ଅସ୍କିଲୋନରେ ଓ ଲିହୀରେ। ସତ୍ୟ କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଶାମ୍ ଶୋନ ଦଲୀଲାଙ୍କ ୁ ତିନିଟି ମିଥ୍ୟ । ଉତ୍ତ ର ଦିଅନ୍ତି। ତିନି ସଂଖ୍ୟ ।ଟି ଈଶ୍ୱ ରତ୍ୱ କୁ, ତାହା ସହିତ ମହାନାଗ, ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବକ୍ତ ।ଙ୍କ ୁ ନେଇ ଗଠିତ ଛଦ୍ମ ଈଶ୍ୱ ରତ୍ୱ କୁ ଏବଂ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡ ଳୀର ତ୍ରିବିଧ ଗଠନକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ।

ତିରିଶ ହେଉଛି ଜଣେ ଯାଜକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା, ଏବଂ ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କ ବିବାହଭୋଜକୁ ତିରିଶ ଜଣ ସଙ୍ଗୀଙ୍କୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା। ତା'ପରେ ଅତିଥିମାନେ ପ୍ରହେଳିକାର ସମାଧାନ କରିପାରିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିରିଶଟି ଚାଦର ଓ ତିରିଶଟି ବସ୍ତ୍ର ଦେବେ ବୋଲି ଶାମ୍ଶୋନ ବାଜି ଲଗାଇଲେ। ତାଙ୍କ ପ୍ରହେଳିକାର ରହସ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତାପୂର୍ବକ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବା ପରେ, ଶାମ୍ଶୋନ ବାଜିର ଦେୟ ଦେବା ପାଇଁ ଅସ୍କିଲୋନର ତିରିଶ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ତିରିଶ ସଂଖ୍ୟାଟି ୩୦୦ର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଦଶମାଂଶ, ଏବଂ ହନୋକଙ୍କର ତିନି ଶହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବା ସହ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖି, ଶାମ୍ଶୋନ ଧରି ଏକ ଶହ ପଚାଶ ଯୋଡ଼ିରେ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିଥିବା ତିନି ଶହ ଶିଆଳ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚ ମାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ; ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଦୁଇଟି ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ। ତିନି ଶହ ହେଉଛି ତିନି ହଜାରର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଦଶମାଂଶ, ଏବଂ ତିନି ହଜାର ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହା ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ପର୍ବରେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ଧାର୍ମିକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହ ହେଉ କିମ୍ବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାଛୁରିର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ଅଧାର୍ମିକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହ ହେଉ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାଛୁରି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟରେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗତ ସମନ୍ୱୟ ଅଚିରେ ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟେ। ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ନିୟମରେ ଆବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ନିୟମରେ ଆବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ମେଷଶାଳା ବାହାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ତିନି ହଜାରର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖଟି ସେହି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଏ, ଯେଉଁମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଲ୍ଲେଖଟି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଏ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେହି ଏକାଦଶ ଘଣ୍ଟାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ବିଚାର ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲରେ ଅଛନ୍ତି। ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହକୁ ସୂଚାଉଥିବା ତିନି ହଜାରର ପ୍ରତୀକକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ସହିତ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର କ୍ରମକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରେ। ହନୋକ ତିନି ଶହ ବର୍ଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିଥିଲେ, ଏହିପରି ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ନିୟମରେ ଆବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ୱାଦ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକସମୂହ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାର, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମହା ଜନସମୂହ ସହ ତୁଳନା କରି ପୃଥକ୍ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି।

୩୦୦ର ଦଶମାଂଶ ହେଉଛି ୩୦, ଯାହା ଜଣେ ଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ତଦ୍ରୁପରି, ତିରିଶର ଦଶମାଂଶ ଭାବେ ତିନି ସଂଖ୍ୟା ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ସହିତ ମହାନାଗ, ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଛଦ୍ମ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତିନି ସଂଖ୍ୟା ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ତ୍ରିବିଧ ବିଭାଜନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜତ୍ୱ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ରାଜା ଦାଉଦ, ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଯାଜକ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ସପ୍ତଦଶ ଜୁବିଲୀ ଚକ୍ରର ତିରିଶତମ ବର୍ଷରେ ନିଜର ବାଇଶ ବର୍ଷର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଯାଜକ ଯିହିଜିକଲ। ଜଣେ ଯାଜକ ଭାବେ ତାଙ୍କର ବୟସ ତିରିଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିବ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯାଜକ ଓ ରାଜା ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ତିନୋଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସତ୍ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅବରୋଧର ଆରମ୍ଭ ସୂଚକ ପଥଚିହ୍ନଠାରେ ସପ୍ତମ ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାରରୂପୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରେ। ମୃତ୍ୟୁର ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ୬୬ ମସିହାରେ ଯିରୂଶାଲମର ବିନାଶର ଗୌଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଶି, ଅବରୋଧର ପଥଚିହ୍ନଟି ଏକ 'ଚିହ୍ନ' ବୋଲି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।

ଅବସ୍ଥାନ୍ତରର ପଥଚିହ୍ନ

ଅବରୋଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ, ଲେମକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତ୍ରିବିଧ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଏ। ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଠିକ୍ ସେହି ପଥଚିହ୍ନରେ ପୂର୍ବତନ ନିୟମଭୁକ୍ତ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉପେକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହି ପଥଚିହ୍ନ ଲାଅଦିକୀଆରୁ ଫିଲାଦେଲ୍‌ଫିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଏହାକୁ ସଂଗ୍ରାମରତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ତାହା ସେହି ସାତଟିର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଷ୍ଟମ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରୁ ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ୧୮୫୬ ମସିହାର ସମୟକାଳକୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ ଓ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଉଭୟେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଲାଅଦିକୀୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ୧୮୫୬ ମସିହାରେ ଫିଲାଦେଲ୍‌ଫୀୟ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଅଦିକୀୟ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ ହେଲା। ସାତ ବର୍ଷ ପରେ, ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଅଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିବସୀୟ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଣତ ହେବା ସହିତ ଲାଅଦିକୀୟ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମାପ୍ତି ଘଟିଲା।

ସେହି ମାର୍ଗଚିହ୍ନଟି ୩୧୩ ମସିହା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକିତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣା ମଣ୍ଡଳୀର ଅବସାନ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପର୍ଗାମସ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଉଭୟକୁ ଏକତ୍ର ବିଚାର କଲେ, ୧୮୫୬ ମସିହାରେ ଧାର୍ମିକ ଫିଲାଦେଲ୍‌ଫିଆରୁ ଅଧାର୍ମିକ ଲାଓଦିକୀୟାକୁ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ, ୩୧୩ ମସିହାରେ ଧାର୍ମିକ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାରୁ ଅଧାର୍ମିକ ପର୍ଗାମସ୍‌କୁ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ସଙ୍ଗତି ରଖେ, ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସେହି ବିନ୍ଦୁ ମାର୍ଗଚିହ୍ନଟିକୁ ଏକ ସଙ୍କେତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଏକାଧିକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ଅବରୋଧ ଏକ ସଙ୍କେତ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାର ଜଣଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲେମକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବା ସହିତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ ଅବରୋଧର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସଂରଚନାର ପ୍ରଥମ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଏକ ସଙ୍କେତ ଅଟେ।

ଜନ୍ ପାଲାଇଓଲୋଗୋସ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଇସ୍‌ଲାମର ସେହି ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବ ରୋମକୁ ଇସ୍‌ଲାମର ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଏ। ଯିରୂଶାଲମର ଅବରୋଧ ଓ ଧ୍ୱଂସ ବାବିଲ ଓ ରୋମର ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ଦେଢ଼ ବର୍ଷର ସମୟକାଳ ସେହି ଲାଅଦିକୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନିଆଯିବା ବିଷୟରେ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଓ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ। ସେଷ୍ଟିୟସ୍‌ଙ୍କ ଚିହ୍ନ ସେହି ଫିଲାଦେଲ୍‌ଫୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି। ସେହି ଦୁଇଟି ଚିହ୍ନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ, ଯେପରି ଲେମକଙ୍କ ୭୭୭ ମଧ୍ୟ କରେ। ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଅବରୋଧ ସମୟରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଆଯାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ହାତରୁ ଖସିଯାଏ।

ଜନ୍ ପାଲାଇଓଲୋଗୋସ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସେହି ପଥଚିହ୍ନରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ଭୂମିକାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ବାହ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଲେମକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ଯିରୂଶାଲମର ଅବରୋଧ ଓ ଧ୍ୱଂସ ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଖସି ପଳାନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି କଥା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରନ୍ତି ଯେ ଅବରୋଧର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡର ଆଲ୍‌ଫା ପଥଚିହ୍ନରେ ହିଁ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଦୁଇଜଣ ଲେମକ କରନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ନ୍ୟାଶ୍‌ଭିଲ୍‌କୁ ସତର୍କବାଣୀ ଦିଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ତାହା କରିବାକୁ ମନା କରେ।

> ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଏହେତୁ ଯେକେହି କୟିନକୁ ବଧ କରିବ, ତାହାଠାରୁ ସାତଗୁଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଯିବ। ଆଉ କେହି ତାହାକୁ ପାଇ ଯେପରି ତାହାକୁ ବଧ ନ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ କୟିନ ଉପରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଲେ। ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୪:୧୫।

ବିଦ୍ରୋହର ଚିହ୍ନ

କୟିନ ନିଜ ବିଦ୍ରେ ।ହର ଚିହ୍ନ ପ୍ର ।ପ୍ତ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବିଦ୍ରେ ।ହର ଚିହ୍ନ କୁ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଏକ ଚେତାବନୀ ବୋଲି ବୁଝାଯାଉଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ କୟିନଙ୍କ ହତ୍ୟ । କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସପ୍ତ ଗୁଣ ବିଚାରଦଣ୍ଡ

ଭୋଗିବେ। ଏକ ଅର୍ଥରେ, ଏହି ଚିହ୍ନ କୁ କୟିନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱ ର ପ୍ର ଦାନ କରିଥିବା ସୁରକ୍ଷ । ଭାବେ ବୁଝାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବାଣୀଗତ ଦୃଷ୍ଟି ରୁ ଏହା ବାଇବଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତ କରେ ଥିବା ବିଦ୍ରେ ।ହର ଚେତାବନୀସୂଚକ ଚିହ୍ନ ସହିତ ସଙ୍ଗ ତି ରଖେ। ବାଇବଲର ଓମେଗା ପୁସ୍ତ କ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ରେ ଥିବା ପଶୁର ଚିହ୍ନ ର ପୂର୍ବପ୍ର ତିରୂପ ଥିଲା ଏହାର ଆଲ୍ ଫା ପୁସ୍ତ କ ଆଦି ପୁସ୍ତ କରେ ଥିବା କୟିନଙ୍କ ବିଦ୍ରେ ।ହର ଚିହ୍ନ । କୟିନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ରେ ନିହିତ ଚେତାବନୀ ହେଉଛି ଏହି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ କୟିନଙ୍କ ସଦୃଶ ଚରିତ୍ର ପ୍ର କାଶ କରିବେ, ପରମେଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ର ବିଚାର କରିବେ। କୟିନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ସହିତ ସଙ୍ଗ ତି ରଖେ, ଏବଂ ଏହି ଚେତାବନୀ ନିଜ ଭାଇକୁ ହତ୍ୟ । କରିବାର କୟିନଙ୍କ ବିଦ୍ରେ ।ହକୁ ଅନୁକରଣ ନ କରିବାର ଆଜ୍ଞ । ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ; ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ରେ ଏହାକୁ ପଶୁର ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତି ରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। କୟିନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୟିନଙ୍କ ର ଏକ ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବା। କୟିନଙ୍କ ୁ ସପ୍ତ ଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ନିଷ୍ପ ।ଦନମୂଳକ ବିଚାରାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କୟିନଙ୍କ ଠାରୁ ଷଷ ୍ଠ ପିଢ଼ିରେ ଲେମକ ଉପଲବ୍ଧି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାପର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ର ବିଚାରଦଣ୍ଡ ସତୁରିର ସାତଗୁଣ ହେବ।

> ଆଉ ଲେମକ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋର ରବ ଶୁଣ; ହେ ଲେମକର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ମୋର କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର: କାରଣ ମୋର କ୍ଷତ ସକାଶେ ମୁଁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓ ମୋର ଆଘାତ ସକାଶେ ଜଣେ ଯୁବକକୁ ବଧ କରିଅଛି। ଯଦି କୟିନ ନିମନ୍ତେ ସାତଗୁଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଯିବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଲେମକ ନିମନ୍ତେ ସତସ୍ତରିଗୁଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଯିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ୪:୨୩, ୨୪।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁଣନ ଆକାରରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ମାତ୍ର ତିନୋଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି। ଶେଷଟି ପ୍ରଥମଟି ସଦୃଶ।

> ତା'ପରେ ପିତର ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋର ଭାଇ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ଥର ପାପ କଲେ ମୁଁ ତାକୁ କ୍ଷମା କରିବି? ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି? ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲି କହୁନାହିଁ, ବରଂ ସତୁରି ଗୁଣ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ମାଥିଉ ୧୮:୨୧, ୨୨।

ସତୁରି ଗୁଣ ସାତ ହେଉଛି ଚାରି ଶହ ନବେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଇତିହାସରେ ଚାରି ଶହ ନବେ ବର୍ଷର ତିନୋଟି କାଳଖଣ୍ଡ ରହିଛି, ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ସୂଚିତ କରେ। ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ରାଜାଗଣ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚାରି ଶହ ନବେ ବର୍ଷର ଅବଧି ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ରାଜାଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି କାଳଖଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୦୯୭ ମସିହାରେ ଶାଉଲଙ୍କ ଅଭିଷେକ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନବୂଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୦୭ ମସିହାରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଆଯାଇଥିଲା।

ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚାରି ଶହ ନବେ ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୦୦୭ ମସିହାରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ସର୍ଗ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୫୧୭ ମସିହାରେ ନିର୍ବାସନୋତ୍ତର ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ସର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା। ବାହିନୀ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଚାରି ଶହ ନବେ ବର୍ଷର ଅବଧି ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୫୭ ମସିହାରୁ ୩୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା।

କୟିନଙ୍କ ସାତଗୁଣ ଦଣ୍ଡବିଚାରର ଚେତାବନୀ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଚିହ୍ନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲେମକଙ୍କ ସତୁରି ଥର ସାତଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କ୍ରମ ଚାରିଶହ ନବେ ବର୍ଷର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ସୂଚିତ କରେ। କୟିନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାୟିତ ବିଦ୍ରୋହକୁ କ୍ରମଶଃ ତୀବ୍ରତର ହେଉଥିବା ରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଜଳପ୍ଳାବନ ପଠାଇବା ପଛରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ସହିତ ସଙ୍ଗତିପୂର୍ଣ୍ଣ।

> ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଖିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ହୃଦୟର ଚିନ୍ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନା ନିରନ୍ତର କେବଳ ମନ୍ଦ ଥିଲା। ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନୁତାପ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟରେ ବ୍ୟଥିତ ହେଲେ। ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି, ତାହାକୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ବିନାଶ କରିବି; ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ସରୀସୃପ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ଅନୁତାପ କରୁଅଛି। ଆଦିପୁସ୍ତକ 6:5–7.

କୟିନଙ୍କ ଷଷ ୍ଠ ପିଢ଼ିର ଲେମକଙ୍କ ୁ ଶେଥଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକଙ୍କ ବିପରୀତରେ ବିଦ୍ରେ ।ହୀମାନଙ୍କ ଏକ ସୁଚିହ୍ନି ତ ଶ୍ରେ ଣୀ ଭାବେ ଉପସ୍ଥ ।ପନ କରାଯାଇଛି। ଉଭୟ ଲେମକଙ୍କ ସାକ୍ଷ ୟ ପରୀକ୍ଷ ।କାଳର ସମାପ୍ତି କୁ ଚିହ୍ନି ତ କରେ: ଜଣଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ ୟ 490 ସଂଖ୍ୟ ।ର ଅଭିବ୍ୟ କ୍ତି ଦ୍ୱ ।ରା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ ୟ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱ ।ରା। ଉଭୟ ସାକ୍ଷ ୟ ରେ ସାଂଖ୍ୟ କ ପ୍ର ତୀକତା ରହିଛି, ଯାହା ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡ ଳୀର ତ୍ରି ବିଧ ଗଠନ ସହିତ ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ଭାବେ ସମ ୍ବନ୍ଧି ତ। କୟିନଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ।ନ ପାଇଁ ଓ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ପାଇଁ ଥିବା ତିନୋଟି 490-ବର୍ଷୀୟ କାଳଖଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଗତି ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଥଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକଙ୍କ ଠାରେ ଭାବବାଦୀ, ଯାଜକ ଓ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାତ ସଂଖ୍ୟ ।ର ମୁଦ୍ର । ରହିଛି। ଶେଥଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦ ଶ ଅଧ ।ୟର ତିନି ଦୂତଙ୍କ ମଧ ରୁ ଦ୍ୱି ତୀୟ ଦୂତ, ଏବଂ କୟିନଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକ ହେଉଛନ୍ତି ତୃତୀୟ ଦୂତ, ଯେ ପଶୁ, ତାହାର ପ୍ର ତିମା, ଛାପ ଓ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟ । ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ସତର୍କବାଣୀ ଦିଅନ୍ତି । ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦ ଶ ଅଧ ।ୟର 9/11 ପଦ କୟିନଙ୍କ ଅଭିଶାପର ଭାଗୀ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନି ତ କରେ।

> ଆଉ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରେ ଏବଂ ନିଜ କପାଳରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୂପ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ରୋଷର ପାତ୍ରରେ ଅମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ଢଳାଯାଇଅଛି; ଆଉ ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବ। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂଆଁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠୁଥାଏ; ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେକେହି ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କର ଦିନରେ କି ରାତିରେ ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୪:୯–୧୧।

ଶେଥଙ୍କ ବଂଶର ଲେମେଖ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 15:2 ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ:

> ଆଉ ମୁଁ ଅଗ୍ନିମିଶ୍ରିତ ଏକ କାଚମୟ ସମୁଦ୍ର ସଦୃଶ କିଛି ଦେଖିଲି: ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁ ଉପରେ, ତାହାର ପ୍ରତିମା ଉପରେ, ତାହାର ଚିହ୍ନ ଉପରେ ଓ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବୀଣାସମୂହ ଧରି ସେହି କାଚମୟ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୫:୨।

ଶେଥଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି। କୟିନଙ୍କ ବଂଶର ଲେମକ ଚାରି ଶହ ନବେ ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି। କୟିନଙ୍କ ଚିହ୍ନକୁ ଏପରି ଏକ ଚରିତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତାବନୀ ରୂପେ ଦେଖାଯିବାର ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା। ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ସେ ଈର୍ଷାଜନିତ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ନିଜ ସାନ ଭାଇଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଏବଂ ତୃତୀୟତଃ, ସେ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ।

କୟିନ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ପ୍ରଥମ ଫଳକରେ ଥିବା ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ଫଳକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମାନବଜାତିର ସମ୍ପର୍କକୁ ନିରୂପଣ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫଳକ ମଣିଷ ସହିତ ମଣିଷର ସମ୍ପର୍କକୁ ନିରୂପଣ କରେ। ତାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଚିହ୍ନ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅନୁତାପହୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥାଲଙ୍ଘନକାରୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। କୟିନ ଓ ଲେମକ ଆସନ୍ନ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ହନୋକ, ମଥୂଶେଲହ, ଲେମକ ଓ ନୋହ ସେହି ଇତିହାସର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ହନୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ଏହାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଭାବେ ଲେମକଙ୍କ ଆଗମନ ହୁଏ, ତା'ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଲେମକଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସଶକ୍ତ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ଭାବେ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ଆଗମନ ହୁଏ, ଏବଂ ତା'ପରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଭାବେ ନୋହ ଜଳପ୍ଲାବନର ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଲେମକ ଜଳପ୍ଲାବନର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଆସନ୍ନ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବାର ପାଞ୍ଚ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ୭୭୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଲେମକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ହିଁ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ତା'ପରେ, ଜାହାଜର ଦ୍ୱାର ଅଲୌକିକ ଭାବରେ ବନ୍ଦ କରାଯିବାର ସାତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପଶୁମାନେ ଜାହାଜ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ଦିନଟି ସେହି ସାତ ଦିନ ମଧ ରୁ ପ୍ର ଥମ ଦିନ ଥିଲା। ଦ୍ୱ ାର ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବର ଶେଷ ଚେତାବନୀ ଥିଲା ଏକ ଦ୍ୱ ିବିଧ ବାର୍ତ୍ତା—ପଶୁମାନଙ୍କ ର ଏକ ଚାକ୍ଷୁ ଷ ପ୍ର ଦର୍ଶନ ଏବଂ ତାହା ସହିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବାଣୀର ପୂରଣ, ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବାଣୀ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ମଧ ରେ ସର୍ବାଧିକ ଦୀର୍ଘାୟୁ ବ୍ୟ କ୍ତି ଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନକାଳ ଧରି ଘୋଷିତ ହୋଇଆସିଥିଲା। ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବାଣୀ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ନାମରେ ନିହିତ ଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି 'ତାଙ୍କ ର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ, ତାହା ଆସିବ।'

ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ଚେତାବନୀ ବାର୍ତ୍ତାଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗତ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟତା ହେତୁ ଏକ ଦ୍ୱିବିଧ ବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ପଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ସେହି ସାତ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ହନୋକ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତାସ୍ୱରୂପ ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ସାତ ଦିନ, ମଥୂଶେଲହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରୁଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱିବିଧ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ବାର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯୀଶୁ ସର୍ବଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଚତୁର୍ଥ ପଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ଯୋଗ ଦିଏ, ଯେପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା। ଅନ୍ତିମ ଚେତାବନୀ ବାର୍ତ୍ତା ସର୍ବଦା ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ଏକ ବାହ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଓ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗତ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି। ଦାନିୟେଲ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତିମ ଚେତାବନୀ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବର ବାର୍ତ୍ତା। ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ମଥୂଶେଲହ ଓ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରୁଥିବା ପଶୁମାନେ ଥିଲେ ଦ୍ୱିବିଧ ଅନ୍ତିମ ଚେତାବନୀ ବାର୍ତ୍ତା।

୭୭୭ ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ ଲେମକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅବରୋଧର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ମେଳ ଖାଏ, ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଶେଥଙ୍କ ବଂଶଧାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ କୟିନଙ୍କ ବଂଶଧାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଲୋକମାନେ ଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ହନୋକ ଆଦମଙ୍କଠାରୁ ସପ୍ତମ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏପରି ଏକ କାଳଖଣ୍ଡର ଆଲ୍‌ଫା ପଥଚିହ୍ନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାର ଶେଷରେ ଆଠ ସଂଖ୍ୟା ଉଭୟ ଶେଷ ପିଢ଼ି ଓ ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଭୟ ଲେମକ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଲେମକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅବରୋଧର ଆରମ୍ଭରେ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଏକ ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ହନୋକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଆଲ୍‌ଫା ଥିଲେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗତ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟତା ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଏକ ଓମେଗାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ। ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ୱାଦନ ନ କରି ପୁରାତନ ଜଗତରୁ ନୂତନ ଜଗତକୁ ଯାଇଥିବା ସେହି ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣୀ ସେହି ଓମେଗାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ହନୋକ ଓ ସେହି ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣୀ ନୂତନ ପୃଥିବୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ। ପଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ସାତ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାତନ ଜଗତର ଅନ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ବର୍ଷାହୀନ ସାତ ଦିନ ସହିତ ନୂତନ ଜଗତର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ତା'ପରେ ୧୭ତମ ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ପାଞ୍ଚ ମାସର ଶେଷରେ ସପ୍ତଦଶ ଦିନରେ ଈଶ୍ୱର ବର୍ଷାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପାଞ୍ଚ ମାସ ଧରି କେବଳ ବର୍ଷା ହିଁ ହେଉଥିଲା।

ପାଞ୍ଚ ମାସ

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପାଞ୍ଚ ମାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ତିନୋଟି ପୃଥକ୍ କାଳ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ରହିଛି। ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ; ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଞ୍ଚ ମାସ ଦଶମ ପଦରେ ରହିଛି ଏବଂ ତିନି ଶହ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦରେ ରହିଛି। 5, 10 ଓ 15 ପଦ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର କାଳଖଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭରେ ପାଞ୍ଚ ମାସର ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ, ଇସଲାମର କାଳ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। 5 ଓ 10 ପଦ ଉଭୟ ପାଞ୍ଚ ମାସର ଏକ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ତେଣୁ ପଙ୍କ୍ତି ସହ ପଙ୍କ୍ତି ମିଳାଇଲେ, ପଞ୍ଚମ ପଦ ଓ ଦଶମ ପଦର ଯୋଗଫଳ ପନ୍ଦର ହୁଏ। ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ମାସ ହେଉଛି 15 ଏବଂ ତିନି ଶହ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନ 15 ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ। 5, 10 ଓ 15 ପଦର କ୍ରମ ଓ ଗଠନ ଦୁଇଟି ପନ୍ଦରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପଦର ମିଳିତ ଯୋଗଫଳ ପନ୍ଦର ହୁଏ, ସେହି ପଦଦ୍ୱୟରେ ଶହେ ପଚାଶ ବର୍ଷର ଦୁଇଟି କାଳ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ରହିଛି।

ପଞ୍ଚଦଶ ପଦରେ ତିନି ଶହ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନର କାଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଦିଆଯାଇଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତିନୋଟି ପଦରେ ପନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟାକୁ ଗୁଚ୍ଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ହିଁ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ କାଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରି, ପଞ୍ଚମ ଓ ଦଶମ ପଦକୁ ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ୧୫ ସଂଖ୍ୟାକୁ ସେ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ତାହାକୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ ସହ ସମନ୍ୱିତ କଲେ ପନ୍ଦରର ଦ୍ୱିଗୁଣନ ହୁଏ। ତା'ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀକୁ ପନ୍ଦର ଦିନ ସହିତ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଚାବିକାଠି ହେଉଛି ୬୨୭ ମସିହାର ନୀନିବୀ ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ୬୩୨ ମସିହାରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟେ ଏବଂ ସେହି ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ପାଞ୍ଚ ମାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ଉଭୟ ଶକ୍ତି ପରାଜିତ ହେବେ ବୋଲି ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବାନୁମାନର ଅନୁରୂପେ, ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ପାରସ୍ୟର ସୈନ୍ୟବାହିନୀଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇତିହାସର ଏକ ଧାରା ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ନୀନିବୀ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ତାହାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଏକ ଶହ ପଚାଶ ବର୍ଷର ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହାର ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ୬୪୨ ମସିହାରେ ନାହାବନ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାରସ୍ୟ ପରାଜିତ ହୁଏ। ଇସ୍‌ଲାମ ନାହାବନ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧକୁ "ବିଜୟସମୂହର ବିଜୟ" ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପ୍ରଥମେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଓ ତା'ପରେ ଦଶ ବର୍ଷର ଏକ ସମୟକାଳକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଘଟଣାର ଦଶ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଜୋସାୟା ଲିଚ୍ ଅଟୋମାନ୍ ଆଧିପତ୍ୟର ଅବସାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କର ଅଦ୍ୟତନ ପୂର୍ବାନୁମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇସ୍‌ଲାମର ଶେଷ ପନ୍ଦର ଦିନ ଜୋସାୟା ଲିଚ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଓ ତା'ପରେ ଦଶ ଦିନରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛି, କାରଣ ଯୀଶୁ ସର୍ବଦା ଆରମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ବୁଝାଇଥାନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ଜାରି ରଖିବୁ।